

EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI ÜLEMNÕUKOGU JA VALITSUSE TEATAJA

31. märts 1989

Nr. 13 (891)

24. aastakäik

SISUKORD

I

137. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus Eesti Teatriliidu liikmetele Eesti NSV aunimetuste andmise kohta.
138. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus kultuuritöötajatele Eesti NSV aunimetuste andmise kohta.
139. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus sm. A. Konjajevi autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.
140. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus sm. K. Jaagura autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.
141. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus sm. Lia Roberti t. Niitaru vabastamise kohta Eesti NSV Riikliku Arbitraaži riikliku arbiteri kohustest.
142. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus sm. R. Hagelbergi autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.

II

143. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus tööliste, teenistujate ja kolhoosnike lisapensioni vabatahtliku kindlustuse tingimuste täiustamise kohta.
144. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus sm. E. Joosti autasustamise kohta.
145. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus sm. O.-U. Raudrohu autasustamise kohta.

146. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus sm. A. Keerigu autasustamise kohta.
 147. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus hinnakujunduspraktikas esinevate puuduste kõrvaldamise abinõude kohta.
 148. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus ENSV Siseministeeriumi organite juures asuva ametkonnavälise valve poolt rahvamajandusobjektide valvamise eest võetava tasu määrade kinnitamise kohta.
 149. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus ettevõtete, koondiste ja organisatsioonide iseseisvuse laiendamise kohta tarbekaupade (tööstuskaupade) tootmisega seotud küsimuste lahendamisel.
 150. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus Eesti NSV 1988. aasta maabilansi kinnitamise kohta.
 151. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus võõndiaja rakendamise kohta Eesti NSV territooriumil.
 152. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus «Eesti NSV riigilipu põhimääruse» rakendamise juhendi» osalise muutmise kohta.
 153. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus sm. E. Lüüsi kohta.
 154. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus sm. V. Heimani kohta.
 155. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus sm. K. Koorti kohta.
-

I

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

137 Eesti Teatriliidu liikmetele Eesti NSV aunimetuste andmise kohta

Teenete eest eesti nõukogude teatrikunsti edendamisel ja elanike esteetilisel kasvatamisel anda Eesti NSV aunimetused järgmistele Eesti Teatriliidu liikmetele:

Eesti NSV rahvakunstnik

Sallo, Helgi Richardi t. — Eesti NSV Riikliku Akadeemilise Ooperi- ja Balletiteatri «Estonia» solist, Eesti NSV teeneline kunstnik.

Toompere, Hendrik Hendriku p. — Eesti NSV Riikliku Nukuteatri näitleja, Eesti NSV teeneline kunstnik.

Eesti NSV teeneline kunstnik

Lutsepp, Ain Aleksandri p. — Eesti Draamateatri näitleja.

Tamm, Vello Pauli p. — Pärnu teatri «Endla» peakunstnik.

Vannas, Maimu Pauli t. — Eesti NSV Riikliku Filharmoonia «Vanalinna Stuudio» mittekoosseisuline peakunstnik.

Eesti NSV teeneline kultuuritegelane

Aus, Evald Eduardi p. — Eesti NSV Riikliku Akadeemilise Ooperi- ja Balletiteatri «Estonia» direktori asetäitja.

Linnumägi, Erik Augusti p. — Riikliku Akadeemilise Teatri «Vane muine» näitejuhi assistent.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. RÜÜTEL

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär V. VAHT

Tallinn, 27. märtsil 1989.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

138 Kultuuritöötajatele Eesti NSV aunimetuste andmise kohta

Kauaaegse eduka töö ja teenete eest eesti nõukogude kultuuri arendamisel anda Eesti NSV aunimetused järgmistele töötajatele:

Eesti NSV teeneline kultuuritegelane

Laurimaa, Helmuth Juhani p. — Rapla Rajooni Riikliku Kinovõrgu direktor.

Mandre, Feliks Richardi p. — Eesti NSV Rahvaloomingu ja Kultuuritöö Teadusliku Metoodikakeskuse konsultant.

Traks, Vivian Alberti t. — Pärnu Tarbijate Kooperatiivi M. Lüdigi nimelise meeskoori peadirigent.

Välba, Taimi Elmari t. — Viljandi Kultuurikooli muusikaõpetaja.

Eesti NSV teeneline kunstitegelane

Regi, Aadu Gustavi p. — Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu Tartu Kultuurihoone puhkpilliorkestri dirigent.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. RÜÜTEL

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär V. VAHT

Tallinn, 28. märtsil 1989.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

139 Sm. A. Konjajevi autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga

Aktiivse osavõtu eest ühiskondlik-poliitilisest tegevusest autasustada NSV Liidu kangelast pensionär Anatoli Mihhaili p. Konjajevit Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. RUUTEL
Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär V. VAHT

Tallinn, 28. märtsil 1989.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

140 Sm. K. Jaagura autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga

Kauaaegse kohusetruu ja tulemusliku raadiotöö eest autasustada Eesti Raadio propagandasaadete peatoimetuse peatoimetaja asetäitjat, Eesti NSV teenelist ajakirjanikku Kaljo Mardi p. Jaagurat Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. RUUTEL
Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär V. VAHT

Tallinn, 28. märtsil 1989.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

141 Sm. Lia Roberti t. Niitaru vabastamise kohta Eesti NSV Riikliku Arbitraaži riikliku arbiteri kohustest

Vastavalt NSV Liidu seaduse «Riiklikust arbitraažist NSV Liidus» paragrahvile 8 Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidium otsustab:

Vabastada sm. Lia Roberti t. Niitaru Eesti NSV Riikliku Arbitraaži riikliku arbiteri kohustest.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. RUUTEL
Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär V. VAHT

Tallinn, 31. märtsil 1989.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

142 Sm. R. Hagelbergi autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga

Teenete eest teaduse arendamisel ja teadlaskaadri ettevalmistamisel autasustada Eesti NSV Teaduste Akadeemia presiidiumi teaduslikku peasekretäri, Eesti NSV teenelist teadlast akadeemik Raimund Rudolphi p. Hagelbergi Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. RÜÜTEL
Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär V. VAHT

Tallinn, 5. aprillil 1989.

II

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU
JA EESTI NSV AMETIÜHINGUTE NÕUKOGU MÄÄRUS**143** Tööliste, teenistujate ja kolhoosnike lisapensiooni vabatahtliku kindlustuse tingimuste täiustamise kohta

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja Üleliidulise Ametiühingute Kesknõukogu 28. detsembri 1988. a. määrusele nr. 1464 Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määravad:

1. Eesti NSV ministeeriumidel, riiklikel komiteedel ja keskasutustel, linnade ja rajoonide täitevkomiteedel ning ametiühingute vabariiklikel komiteedel võtta teadmiseks ja juhendumiseks, et NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja Üleliidulise Ametiühingute Kesknõukogu 28. detsembri 1988. a. määrusega nr. 1464:

1) kehtestati, et lisapensiooni kindlustuse lepinguid võivad sõlmida töölised, teenistujad, kolhoosnikud, kooperatiivide liikmed (kindlustajad): mehed 25—65 aasta (kaasa arvatud) vanuses ja naised 20—60 aasta (kaasa arvatud) vanuses;

2) lubati sõlmida lisapensiooni kindlustuse lepinguid üldistel alustel naistel, kes kasvatavad kaht või enam alla 16 aasta vanust last ja seoses sellega ei tööta;

3) kehtestati, et lisapensiooni makstakse kodanikele eluaegselt pärast nende pensioniikka jõudmist, kindlustustähtaja lõppemisel ja kõigi kindlustuslepingus ettenähtud kindlustusmaksete tasumise korral;

4) anti NSVL Rahandusministeeriumile õigus teha kooskõlastatult NSVL Riikliku Töö ja Sotsiaalküsimuste Komitee ja ÜAÜKN-iga lisapensiooni vabatahtliku kindlustuse eeskirjades vajalikke muudatusi ja täiendusi, arvestades nende kohaldamise praktikat;

5) kinnitati juurdelisatud «Muudatused, mis tehakse NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja ÜAÜKN-i 20. augusti 1987. a. määruses nr. 976 «Tööliste, teenistujate ja kolhoosnike lisapensiooni vabatahtliku kindlustuse sisseseadmise kohta» ja «Lisapensiooni vabatahtliku kindlustuse põhitingimustes»» (Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 8. septembri 1987. a. määrus nr. 481).

2. Sõnastada Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 8. septembri 1987. a. määruse nr. 481 «Tööliste, teenistujate ja kolhoosnike lisapensiooni vabatahtliku kindlustuse sisseseadmise kohta» (ENSV Teataja 1987, nr. 44, okt. 618) punkti 1 alapunkti 2 teine lõik järgmiselt:

«Lisapensiooni makstakse kodanikele eluaegselt pärast nende pensioniikka jõudmist, kindlustustähtaja lõppemisel ja kõigi kindlustusmaksete tasumise korral.»

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
esimees
I. TOOME

Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu
esimees
M. PEDAK

Tallinn, 13. märtsil 1989. Nr. 105.

Tõlge

Kinnitatud

NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja ÜAÜKN-i
28. detsembri 1988. a. määrusega nr. 1464

Muudatused,

mis tehakse NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja ÜAÜKN-i 20. augusti 1987. a. määruses nr. 976 «Tööliste, teenistujate ja kolhoosnike lisapensiooni vabatahtliku kindlustuse sisseseadmise kohta» ja «Lisapensiooni vabatahtliku kindlustuse põhitingimustes», mis on kinnitatud NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja ÜAÜKN-i nimetatud määrusega

Väljavõte:

2. NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja ÜAÜKN-i 20. augusti 1987. a. määrusega nr. 976 kinnitatud «Lisapensiooni vabatahtliku kindlustuse põhitingimustes»:

a) punkti 1 esimeses lõigus sõnad:

«35—60 aasta» ja «30—55 aasta» asendada vastavalt sõnadega «25—65 aasta» ja «20—60 aasta»;

b) punkti 1 teises lõigus sõnad:

«60 või 55 eluaasta» asendada sõnadega «60 eluaasta meestel ja 55 eluaasta naistel» ning sõnad «56—60-aastaste» ja «51—55-aastaste» asendada vastavalt sõnadega «56—65-aastaste» ja «51—60-aastaste»;

c) sõnastada «Lisapensiooni vabatahtliku kindlustuse põhitingimuste» juures olev tabel järgmiselt (juurde lisatud);

d) punkti 3 esimesest lõigust jätta välja sõnad «kogu kindlustusaja jooksul iga kuu»;

e) punkti 3 teine lõik sõnastada järgmiselt:

«Lisapensioni makstakse eluaegselt pärast kindlustaja pensiooniikka jõudmist, kindlustustähtaja lõppemisel ja kõigi kindlustuslepingus ettenähtud kindlustusmaksete tasumise korral»;

f) punkti 4 teine lõik sõnastada järgmiselt:

«Kui kindlustaja sureb enne kindlustustähtaja lõppu, tagastatakse tema poolt tasutud kindlustusmaksed, lisapensioni saanud kindlustaja surma korral aga makstakse välja seitsme aastapensioni ja kindlustajale tegelikult makstud summa vahe. Seejuures makstakse kindlustusmaksed või väljamaksmata lisapensioni summa välja mis tahes isikule või isikutele, kellele on viidatud kindlustaja testamentlikus korralduses. Kui kindlustuslepingu sõlmimisel (kindlustustähtaja jooksul) või õiguse tekkimisel lisapensionile kindlustaja ei teinud sellist testamentlikku korraldust, makstakse kindlustusmaksed või saamatajäänud pensiooni summa lesele, viimase puudumisel aga kindlustaja pärijatele. Kui kindlustaja sureb pärast seitsme aastapensioni saamist, ei maksta lisapensioni kindlustuse alusel välja mingeid summasid».

Tõlge

Tabel

NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja ÜAÜKN-i
20. augusti 1987. a. määrusega nr. 976
kinnitatud «Lisapensioni vabatahtliku
kindlustuse põhitingimuste» juurde
(NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja ÜAÜKN-i
28. detsembri 1988. a. määruse nr. 1464
sõnastuses)

Lisapensioni kindlustuse lepingute alusel makstavate igakuiste kindlustusmaksete suurus

Kindlustaja vanus (täisaastates)			Igakuised kindlustusmaksed (rublades ja kopikates), kui lisapensioni suurus on				
mehed	naised	Maksete tasumise aeg (aastat)	10 rubla	20 rubla	30 rubla	40 rubla	50 rubla
1	2	3	4	5	6	7	8
25	20	35	0.98	1.96	2.94	3.92	4.90
26	21	34	1.10	2.20	3.30	4.40	5.50
27	22	33	1.22	2.44	3.66	4.88	6.10
28	23	32	1.34	2.68	4.02	5.36	6.70
29	24	31	1.47	2.94	4.41	5.88	7.35
30	25	30	1.59	3.18	4.77	6.36	7.95
31	26	29	1.71	3.42	5.13	6.84	8.55
32	27	28	1.83	3.66	5.49	7.32	9.15
33	28	27	1.95	3.90	5.85	7.80	9.75
34	29	26	2.07	4.14	6.21	8.28	10.35
35	30	25	2.20	4.40	6.60	8.80	11.00
36	31	24	2.34	4.68	7.02	9.36	11.70

1	2	3	4	5	6	7	8
37	32	23	2.48	4.96	7.44	9.92	12.40
38	33	22	2.64	5.28	7.92	10.56	13.20
39	34	21	2.82	5.64	8.46	11.28	14.10
40	35	20	3.01	6.02	9.03	12.04	15.05
41	36	19	3.23	6.46	9.69	12.92	16.15
42	37	18	3.47	6.94	10.41	13.88	17.35
43	38	17	3.74	7.48	11.22	14.96	18.70
44	39	16	4.04	8.08	12.12	16.16	20.20
45	40	15	4.38	8.76	13.14	17.52	21.90
46	41	14	4.78	9.56	14.34	19.12	23.90
47	42	13	5.23	10.46	15.69	20.92	26.15
48	43	12	5.76	11.52	17.28	23.04	28.80
49	44	11	6.39	12.78	19.17	25.56	31.95
50	45	10	7.15	14.30	21.45	28.60	35.75
51	46	9	8.07	16.14	24.21	32.28	40.35
52	47	8	9.22	18.44	27.66	36.88	46.10
53	48	7	10.71	21.42	32.13	42.84	53.55
54	49	6	12.68	25.36	38.04	50.72	63.40
55	50	5	15.46	30.92	46.38	61.84	77.30
56	51	5	15.09	30.18	45.27	60.36	75.45
57	52	5	14.73	29.46	44.19	58.92	73.65
58	53	5	14.37	28.74	43.11	57.48	71.85
59	54	5	14.00	28.00	42.00	56.00	70.00
60	55	5	13.64	27.28	40.92	54.56	68.20
61	56	5	13.26	26.52	39.78	53.04	66.30
62	57	5	12.88	25.76	38.64	51.52	64.40
63	58	5	12.50	25.00	37.50	50.00	62.50
64	59	5	12.13	24.26	36.39	48.52	60.65
65	60	5	11.76	23.52	35.28	47.04	58.80

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU
JA EESTI NSV AMETIÜHINGUTE NÕUKOGU MAÄRUS

144 Sm. E. Joosti autasustamise kohta

Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määravad:

Kauaaegse kohusetundliku töö ja aktiivse osavõtu eest ühiskondlikust elust autasustada ENSV Plaanikomitee energeetika osakonna juhatajat Eino Otto p. Joosti Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu aukirjaga.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
esimees

I. TOOME

Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu
esimees

M. PEDAK

(Tallinn, 30. märtsil 1989. Nr. 122.)

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU
JA EESTI NSV AMETIÜHINGUTE NÕUKOGU MÄÄRUS

145 Sm. O.-U. Raudrohu autasustamise kohta

Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määravad:

Kauaaegse viljaka töö ja aktiivse ühiskondliku tegevuse eest autasustada ENSV Teenindusministeeriumi Katse-Mehaanikatehase «Teras» peakonstruktorit Olev-Uno Antoni p. Raudrohtu Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu aukirjaga.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
esimees
I. TOOME

Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu
esimees
M. PEDAK

Tallinn, 30. märtsil 1989. Nr. 123.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU
JA EESTI NSV AMETIÜHINGUTE NÕUKOGU MÄÄRUS

146 Sm. A. Keerigu autasustamise kohta

Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määravad:

Kauaaegse kohusetundliku töö ja aktiivse osavõtu eest ühiskondlikust elust autasustada Elektrijaamade ja Elektrotehnikatööstuse Töölise Ametiühingu Eesti Vabariikliku Komitee usaldusarsti Aino Jaagu t. Keerigut Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu aukirjaga.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
esimees
I. TOOME

Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu
esimees
M. PEDAK

Tallinn, 30. märtsil 1989. Nr. 124.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

147 Hinnakujunduspraktikas esinevate puuduste kõrvaldamise abinõude kohta

Eesti NSV Ministrite Nõukogu märgib, et hinnakujunduspraktikas esinevad puudused on muutnud keerukaks olukorra tarbijaturul. Kasutades pakkumisest tunduvalt suuremat kaubanõudlust ja oma monopoolset seisundit turul, üritavad paljud ettevõtted parandada oma finantsolukorda hindade tõstmise teel.

1988. aastal kasvas Eesti NSV-s ajutiste hindadega uudis- ja eriti moodsa toodangu väljalase 19,8 protsenti tööstustoodangu väljalaske 4,2-protsendilise suurenemise juures. Põhiosa sellest tõusust langeb kergetööstusele, kus ajutiste hindadega toodang kasvas 23,7 protsenti (sealhulgas eriti moodne toodang 2,5 korda) toodangu üldmahu 5,5-protsendilise kasvu juures. Samal ajal on suhteliselt odavaid kaupu alaliste hindadega toodetud 45 milj. rubla võrra vähem kui 1987. aastal. Analoogilist tendentsi võis täheldada ka toidukaupade tootmisel.

Vabariigis langes hindade tõusu arvele 70 protsenti kaubakäibe kasvust.

Hinnakujunduspraktikas esinevate puuduste kõrvaldamiseks ning vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 5. jaanuari 1989. a. määrusele nr. 26 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Eesti NSV ministriumidel, riiklikel komiteedel ja keskasutustel, linnade ja rajoonide täitevkomiteedel võtta teadmiseks ja juhendumiseks NSV Liidu Ministrite Nõukogu 5. jaanuari 1989. a. määrus nr. 26 «Väljakujuenenud hinnakujunduspraktikas esinevate puuduste kõrvaldamise abinõude kohta» (juurde lisatud).

2. ENSV Riiklikul Hinnakomiteel, Eesti NSV ministriumidel, riiklikel komiteedel ja keskasutustel täiustada hinnakujundust, et:

tõsta uute toodete ja teenuste hindade ja tariifide majanduslikku põhjendatust, arvestades nende kvaliteeti, tarbimisomadusi ja nõudlust nende järele;

tagada erineva sissetulekutasemega tarbijagruppide nõudluse rahuldamine.

3. ENSV Teenindusministeeriumil (sm. V. Hallmägi), ENSV Elamu- ja Kommunaalmajanduse Ministeeriumil (sm. V. Eks) ning linnade ja rajoonide täitevkomiteedel viia aastail 1989—1990 läbi teenindus- ja kommunaalmajandusettevõtete ümberatesteerimine, et tõsta osutatavate teenuste kvaliteedinõudeid ja tagada nende vastavus tariifide tasemele.

4. ENSV Riiklikul Tööstuskomiteel (sm. V. Veskiväli), ENSV Varustuskomiteel (sm. E. Toots), ENSV Kaubandusministeeriumil (sm. A. Laos) ja ETKVL-il (sm. A. Aruvald) kooskõlastatult linnade ja rajoonide täitevkomiteedega korraldada neile alluvate baaside ja spetsialiseeritud väikehulgimüügi kaupluste kaudu piisavas sortimendis tööstuskaupade müük tootmiskooperatiividele.

5. ENSV Agrotööstuskomiteel (sm. G. Tõnspöeg), ENSV Kaubandusministeeriumil (sm. A. Laos) ja ETKVL-il (sm. A. Aruvald) korraldada kooskõlastatult linnade ja rajoonide täitevkomiteedega piisavas sortimendis toidukaupade müük toitlustus- ning kondiitri- ja pagari-tooteid valmistavatele kooperatiividele jaekaubanduse väikehulgimüügivõrgu (baaside, ladude) ning väikehulgimüügikaupluste või tarbijate kooperatiivide kaupluste kaudu.

6. Linnade ja rajoonide täitevkomiteedel:

Kehtestada toitlustuskooperatiivide toodangule juurdehindluse piirmäärad, lähtudes teenindustasemest ning riiklikes toitlustusettevõtetes kasutatavate juurdehindluste tasemest, kuid mitte kõrgemad, kui on kinnitatud kõrgema kategooria restoranidele.

Kui kooperatiivid realiseerivad neile riiklikest turufondidest eraldatud või nende poolt jaekaubandusvõrgust ostetud toidu- ja muud kaupu ilma eelneva kulinaarse või tehnoloogilise tööluseta, tuleb juhendada NSVL Riikliku Hindade Komitee poolt kehtestatavatest ostuhindade hinnalisandite piirmääradest;

kehtestada vajaduse korral nende toidu- ja tööstuskaupade loetelu, mida ei tohi jae- ja hulgikaubandusvõrgust kooperatiividele müüa.

7. Soovitada riiklikel koondistel ja ettevõtetel ning varustus- ja turustusorganisatsioonidel näha kooperatiividega lepingute sõlmimisel ette neile toorme, materjalide ja pooltoodete hankimine ning teenuste osutamine riiklike hulgihindadega ilma kõrgendkoefitsientideta ning kooperatiivide poolt nendest valmistatud tarbekaupade üleandmine samuti riiklike hulgihindadega.

Juhul kui riiklikud koondised, ettevõtted ja organisatsioonid väljastavad kooperatiividele tooret ja materjale hulgihindadega ilma kõrgendkoefitsientideta ning lepingus nähakse ette, et kooperatiivid realiseerivad sellest toormest valmistatud kaupu vahetult kaubandusvõrgus riiklike jaehindadega (või riiklikele ettevõtetele lubatud juhtudel leppehindadega), sätestatakse ettevõtte ja kooperatiivi vahel sõlmitavas lepingus, et kooperatiiv annab ettevõttele üle summa, mis võrdub riiklike ettevõtete sellistele kaupadele kehtestatud käibemaksu suurusega.

8. Pidada otstarbekaks moodustada vastavalt vajadusele vabariigi linnade, linnarajoonide ning rajoonide täitevkomiteedes riiklikud hinnainspeksioonid või hinnakontrolli inspektorite ametikohad.

9. ENSV Statistikakomiteel (sm. A. Zamahhin) rakendada sotsiaalse ja hinnapoliitika põhimõtetest lähtudes elanike reaaltulude vähenemise tõkestamiseks järgmisi esmajärgulisi abinõusid:

1) regulaarselt informeerida vabariigi keskorganeid toodetavate kaupade hindade ja osutatavate teenuste tariifide dünaamikast;

2) kooskõlastatult ENSV Riikliku Hinnakomitee, ENSV Plaanikomitee, ENSV Rahandusministeeriumi, ENSV Riikliku Tööstuskomitee ja Üleliidulise Kaubanduskonjunktuuri Teadusliku Uurimise Instituudi Eesti Filiaaliga töötada välja järgmise informatsiooni meetodika:

kaupade ja teenuste keskmiste jaehindade ja tariifide muutuse indeksite kindlaksmääramise meetodika;

keskmiste jaehindade muutuse arvestuse kord;

keskmiste jaehindade muutuse poolt vabariigi sotsiaalse ja majandusliku arengu näitajate dünaamikale avaldatava mõju arvestuse meetoodika.

ENSV Rahandusministeeriumil ja ENSV Plaanikomiteel lahendada nende tööde finantseerimise küsimus.

10. Tunnistada kehtetuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. novembri 1986. a. määruse nr. 598 «ENSV Metsa-, Tselluloosi-, Paberi- ja Puidutööstuse Ministeeriumi süsteemi koondiste ja ettevõtete uutele majandamistingimustele üleviimise kohta» punkti 13 alapunkt 10 ettevõtetele parema kvaliteediga uutele kaupadele üle 15-protsendiliste ajutiste jaehinnalisandite kehtestamise õiguse andmise osas.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees I. TOOME

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja E. MATT

Tallinn, Toompea, 27. veebruaril 1989. Nr. 89.

Tõlge

NSV LIIDU MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

Väljakujunenud hinnakujunduspraktikas esinevate puuduste kõrvaldamise abinõude kohta

NSV Liidu Ministrite Nõukogu märgib, et ettevõtete üleminek täielikule isemajandamisele ja enesefinantseerimisele NSV Liidu seaduse «Riikliku ettevõtte (koondise) kohta» rakendamise tingimustes ja nende õiguste laiendamise uute kaupade ja teenuste hindade ja tariifide kehtestamisel on loonud majanduslikud lisastiimulid tootmise kasvuks, toodangu struktuuri ja sortimendi uuendamiseks ning selle kvaliteedi tõstmiseks.

On kiirenenud uue, nüüdisaegse tehnika loomise ja evitamise protsess. On kasvanud tööstustarbe kaupade ja elanikele osutatavate teenuste maht. Kauba- ja teenuseturu täitumisele avaldab positiivset mõju kooperatiivide areng.

Ühtlasi komplitseerub olukord tarbijaturul hinnakujunduspraktikas säilinud puuduste tõttu. Kasutades pakkumisest tunduvalt suuremat kaubandlust ja oma monopolset seisundit turul, üritavad paljud ettevõtted parandada oma finantsolukorda mitte tootmise suurendamise ning toodangu ja teenuste omahinna alandamise, vaid nende hindade tõstmise teel. Laialdaselt on levinud hindade tõstmine sellise uue toodangu valmistamise sildi all, mis oma tehnilis-majanduslike näitajate ja tarbimisomaduste poolest erineb vähe või ei erine üldse varem väljalastud toodangust.

Mõned ettevõtted, kasutades plaanide iseseisva koostamise õigust, suurendavad kallite kaupade tootmist rahvamajandusele ja elanikele vajalike odavate kaupade tootmisest kõrvaldamise arvel. Paljud tootmistehnilise otstarbega toodangu tarbijad on asunud leplikule positsioonile: nad lasevad end hankijail mõjutada ja nõustuvad hindadega, mille tõus ei vasta toodangu kvaliteedi, tootlikkuse ja teiste tarbimisomaduste paranemisele. Kaubandusorganisatsioonid avaldavad vähe vastupanu tarbekaupade hindade tõusule ja enamnõutavate odavate kaupade tootmisest kõrvaldamisele. Selle tagajärjel kaovad müügilt põhilisele ostjaskonnale kättesaadavad vajalikud kaubad, mis kutsub esile elanike õigustatud etteheiteid.

Ministeeriumid ja keskasutused ei tee sihikindlalt tööd valmistatava toodangu struktuuri kujundamisel, selle uuendamisel ning tehnilise taseme ja kvaliteedi tõstmisel, ei arvesta turu vajadusi ning on lasknud alluvate ettevõtete töö hinnakujunduse valdkonnas minna isevoolu teed. Nad ei jälgi eriharu toodangu ja teenuste hindade ja tariifide dünaamikat ning teostavad nõrgalt ametkondlikku kontrolli riiklikust hinnadistsipliinist kinnipidamise üle.

Mitmete kooperatiivide tegevuses on levinud spekulatiivsed tendentsid. Nad realiseerivad NSV Liidu seadust «Kooperatsiooni kohta NSV Liidus» rikkudes riiklikust toormest ja materjalidest valmistatud toodangut hindadega, mis ületavad tsentraliseeritult kehtestatud hindu. Sageli ostavad nad jaekaubandusvõrgust valmistooteid ja müüvad neid edasi kõrgendatud hindadega. Sellised nähud on eriti levinud ühiskondliku toitlustamise sfääris. Paljud kooperatiivid müüvad väga kõrgete hindadega kaupu, mida nad valmistavad jaekaubandusvõrgust riiklike hindadega ostetud toodetest. See kõik diskrediteerib kooperatiiviliikumise ideed ja saab põhjendatult terava kriitika osaliseks elanike poolt.

Liiduvabariikide ministrite nõukogud, NSVL Agrotööstuskomitee, Üleliiduline Tarbijate Kooperatiivide Keskliit ja nende kohalikud organid on nõrgendanud kontrolli kartuli, köögi- ja puuvilja ning teiste toidukaupade hindade üle. Tihti viivitatakse kunstlikult hooajalise puu- ja köögivilja hindade alandamisega. Vähe kasutatakse kolhoosidele ja sovhoosidele antud õigust realiseerida kuni 30 protsenti oma saadustest kolhoositurul, mille tagajärjel ei avaldata mõju hindade alanemisele turul.

Liidu- ja autonoomsete vabariikide ministrite nõukogud ning kohalike rahvasaadikute nõukogude täitevkomiteed ei pööra vajalikku tähelepanu tootmisstruktuuri kujundamisele ning nende territooriumil asuvate ettevõtete poolt tarbekaupade hindade ja elanikele osutatavate teenustetariifide kehtestamisele ega kontrolli kooperatiivide poolt riiklikest ressurssidest valmistatud toodangu hindu.

NSVL Riiklik Hindade Komitee ja tema kohalikud organid ei ole ümber korraldanud oma tegevust uutes majandamistingimustes, koordineerivad nõrgalt ministeeriumide, keskasutuste ja kohalike juhtimisorganite tööd hinnakujunduse alal, kaasavad vähe sellele tööle ühiskondlikke organisatsioone ning ei pööra küllalt tähelepanu hinnadistsipliini rikkumise ennetamisele.

Hinnakujunduses esinevatest negatiivsetest protsessidest ülesaamisel on suur sotsiaalne ja poliitiline tähtsus. Siin on peamine normaliseerida olukord turul, saavutada nõudluse ja pakkumise tasakaal, likvideerida defitsiit ning küllastada turg vajalike kaupade ja teenustega. Ühtlasi on vaja pidevalt tugevdada riiklikku hinnadistsipliini rahvamajanduses. NSV Liidu Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

1. Pidada NSVL Riikliku Hindade Komitee ja tema kohalike organite, NSV Liidu ministriumide ja keskasutuste, liidu- ja autonoomsete vabariikide ministrite nõukogude, kohalike rahvasaadikute nõukogude täitevkomiteede, koondiste, ettevõtete ja organisatsioonide tähtsaimaks ülesandeks jagusaamist tootmistehnilise otstarbega toodangu, kaupade ja teenuste hindade ennakasvust nende tehniliste ja majanduslike parameetrite, tarbimisomaduste ja kvaliteedi paranemisega võrreldes, samuti nõutavate odavate kaupade tootmisest kõrvaldamisest, mis kahjustab rahvamajanduse ja elanike huve.

Hinnakujunduse täiustamine peab olema suunatud tootmise efektiivsuse suurendamise stimuleerimisele ning kõrgekvaliteedilise tootmistehnilise otstarbega toodangu ja mitmesuguste kaupade väljalaske ja teenuste osutamise suurendamisele, mis rahuldavad erineva sissetulekuga elanike nõudlust. Seejuures tuleb tagada riiklikele ettevõtetele ja koöperatiividele NSV Liidu seadustega «Riikliku ettevõtte (koondise) kohta» ja «Koöperatsiooni kohta NSV Liidus» antud õiguste range järgimine.

2. Pidada vajalikuks suurendada riiklike tellimuste osa hinnataseme kujunemises rahvamajanduses, et realiseerida majanduse ja sotsiaalse arengu plaanis ettenähtud eesmärged, seda eriti laste ja suhteliselt madala sissetulekuga eakate kodanike suhtes.

Kehtestada, et alates 1989. aastast nähakse kergetööstusettevõtetele teatavaks tehtavas riiklikus tellimuses ette sotsiaalse alahinnaga tähtsamate laste- ja eakate kaupade tootmise ülesanded.

Liiduvabariikide ministrite nõukogudel tagada, et kergetööstuse vabariiklikud juhtimisorganid teeksid alluvatele koondistele ja ettevõtetele teatavaks kaubandusorganisatsioonidega kooskõlastatud ülesanded nimeetatud kaupade tootmiseks aastail 1989—1990.

Pidada lubamatuks, et mõningad ettevõtted hoiduvad NSV Liidu seadust «Riikliku ettevõtte (koondise) kohta» rikkudes kõrvale lepingute sõlmimisest riiklike tellimuste täitmiseks rahvamajandusplaanis ettenähtud täies ulatuses.

Suurendamaks ettevõtete ja koondiste majanduslikku huvi ja vastutust riiklike tellimuste vastuvõtmisel ja täitmisel:

lubada kergetööstusettevõtetele, kellele on antud kaupade hankimise riiklik tellimus, vähendada eelarvesse kantavaid makseid selliselt, et tagada ettevõtete käsutusse jääva kasumi suurendamine 10 protsendini (tulu normatiivsel jaotamisel rajanevat isemajandamisvormi rakendavates ettevõtetes 3 protsendini isemajandamistulust) olenevalt riikliku tellimuse osatähtsusest toodangu valmimise (tööde tegemise, teenuste osutamise) üldmahus rahalises väljenduses;

kehtestada, et NSV Liidu Ministrite Nõukogu 25. juuli 1988. a. määruses nr. 889 «Riiklike tellimuste koostamise korra kohta 1989. ja 1990.

aastaks» (NSVL MK 1988, nr. 26, art. 71) ja käesolevas määruses ettenähtud soodustusi eelarvesse kantavate maksete alal rakendatakse ainult juhul, kui leping on sõlmitud riikliku tellimuse kogu mahu kohta ja kui täidetakse selle toodangu hangete lepingukohustusi.

3. NSV Liidu Riiklikul Hindade Komiteel, NSV Liidu ministriteurmidel ja keskasutustel, liidu- ja autonoomsete vabariikide ministrite nõukogudel ja kohalikel rahvasaadikute nõukogude täitevkomiteedel rakendada hinnakujunduse täiustamise abinõusid vastavalt nende ettevõtete ja organisatsioonide uutele majandamistingimustele, kes on üle viidud täielikule isemajandamisele ja enesefinantseerimisele. Sealjuures lähtuda sellest, et õiguste laiendamine hindade ja tariifide kehtestamisel peab tagama mitte ainult paindlikkuse ja vajaliku operatiivsuse nende kinnitamisel, vaid ka hindade parema majandusliku põhjendatuse, arvestades toodangu kvaliteeti, tarbimisomadusi ja nõudlust selle järele.

Resoluutselt tõkestada leppehindade ja mitmesuguste hinnalisandite igasugust väljapressimist mõningate ettevõtete ja organisatsioonide poolt nende plaanilisele või üleplaanilisele toodangule (teenusele), millel on tsentraliseeritult kehtestatud riiklikud hinnad (tariifid), nii riikliku tellimuse võetud kui ka otselepingute alusel hangitavale toodangule. Keelata tõsta uue toodangu hindu, kui selle tehnilis-majanduslikud näitajad ja tarbimisomadused on muutunud tähtsusetul määral ega anna tarbijale reaalselt efekti. Pidada selliseid juhtusid riikliku hinnadistsipliini rikkumiseks.

Tootmistehnilise otstarbega toodangu hindade kehtestamise alal

4. Pidada lubamatuks tootmistehnilise otstarbega toodangu leppehindade tõstmist valmistajate poolt, seda eriti siis, kui neil on selle tootmises monopolne seisund, samuti mõningate selliste tarbijate leplikku hoiakut, kes ei kasuta oma õigust kontrollida poolte kokkuleppel kehtestatavaid hindu.

Suurendada tellijate ja väljatöötajaks olevate teadusorganisatsioonide (teadusliku uurimise, projekteerimis-, konstrueerimis- ja tehnoloogiaorganisatsioonide) vastutust uue toodangu kõrge tehnilise taseme ja kvaliteedi eest ning suurendada nende osatähtsust selle toodangu hulgihindade kujundamises. Selleks määrata uue toodangu projekteerimise staadiumis kohustuslikus korras kindlaks limiithinnad, mis tagavad toodangu tarbimisomaduste ennakasvu kulutustega võrreldes. Uue toodangu tootmisse andmisel ja selle leppehindade kindlaksmääramisel mitte lubada kooskõlastatud limiithindade ületamist.

Tarbijate nõudmisel tuleb alandada uue toodangu leppehindu, kui tootja on lasknud valmistada uut toodangut konstruktsiooniliste või tehnoloogiliste puudustega, mille tõttu ei ole saavutatud põhilisi tehnilis-majanduslikke, sotsiaalseid ja ökoloogilisi parameetreid, mis olid võetud aluseks leppehindade taseme põhjendamisel. Leppehindade alandamisel hüvitab tootja tarbijale hinnavahe kogu nende hindade alusel hangitud toodangu mahu eest.

Kui uue toodangu parameetreid ei saavutata väljatöötajaorganisatsiooni süü läbi, on tootjal õigus toodangu väljatöötajalt sisse nõuda hindade alandamisest tekkinud kahjusumma.

5. Hinnakujundusorganitel, ministeeriumidel ja keskasutustel ning liiduvabariikide ministrite nõukogudel arvestada hulgihindade kinnitamisel pärast leppehindade kehtivusaja möödumist peamiste tarbijate poolt tõendatud uute toodete efektiivsuse, kvaliteedi ja töökindluse reaalselt saavutatud näitajaid.

6. Juhtida ettevõtete ja koondiste tähelepanu viimasel ajal levinud praktikale kasutada tootmise laiendamise, teaduse ja tehnika ning sotsiaalse arengu fondide vahendeid arvelduseks kooperatiivsete ja ühiskondlike organisatsioonidega lepinguliste tööde ja teenuste eest eelarvete koostamiseta ning materiaalsete kulutuste ja töötasustamistvahendite konkreetse arvestamiseta eelarvetes.

Kohustada ettevõtteid ja koondisi kooperatiivsete ja ühiskondlike organisatsioonidega tööde tegemiseks ja teenuste osutamiseks sõlmivate lepingute juurde kuuluvates eelarvetes täpselt kindlaks määrama vahendid materiaalseteks kulutusteks ja töötasu maksmiseks.

Panna vastutus töötasustamistvahendite kindlaksmääramise õigsuse eest eelarvetes ettevõtete ja koondiste juhtidele.

NSV Liidu pankadel seada sisse range kontroll eelarvetes ettenähtud töötasustamistvahendite eraldamise õigsuse üle.

7. Kehtestada, et tellija kannab koos täitjaks oleva teadus-, konstrueerimis-, tehnoloogia- ja projekteerimisorganisatsiooniga täit vastutust teaduslik-tehnilise toodangu, katse-konstrueerimistööde ning projekt- ja eelarvedokumentatsiooni leppehindade põhjendatuse eest ning kontrollib lepingu sõlmimisel ja tehtud tööde vastuvõtmisel kulude vastavust nende kasutamisest saadavale majanduslikule efektile. Selleks näha lepingus ette poolte vastastikune vastutus majandusliku efekti saavutamise eest, projekteerimis- ja konstrueerimistööde puhul aga ka tehnilise taseme ja parameetrite saavutamise eest, mis olid võetud aluseks limiithindade arvestuses.

Kaupade jaehindade ja teenuste tariifide kehtestamise alal

8. Uute tarbekaupade hindades korra loomiseks suurendada nõudlikkust selliste toodete kvaliteedi suhtes, millele kehtestatakse ajutised ja leppehinnad (indeksiga «H» ja «D»), välistades võimaluse kasutada seda kanalit hindade tõstmiseks tooteartiklite ja -nimetuste formaalse muutmiseega. Lähtuda sellest, et sellisel toodangul peavad olema täpselt väljendatud uuduse tunnused ning see peab vastama moenõuetele ja paistma silma kõrge kvaliteedi poolest.

Põhjendamatute ajutiste ja leppehindade kehtestamise juhtude ilmnemisel ning mittekvaliteetsete või kinnitatud etalonnäidistest kõrvalekalletega valmistatud kaupade hankimisel nende hindadega kas alandada ülalmainitud hindu või tühistada need ja rakendada sanktsioone, mis on ette nähtud NSV Liidu seaduses «Riikliku ettevõtte (koondise) kohta» hinnadistsipliini rikkumise eest.

Ettevõtete ja koondiste ning kaubandusorganisatsioonide juhid vastutavad isiklikult ajutiste ja leppehindade põhjendatuse eest.

Loobuda õigustamatust markeerimispaljususest kaupadel, mille hindu kehtestavad ettevõtted kokkuleppel kaubandusorganisatsioonidega (indeksid «OM», «BK», «MOA» jt.).

Kehtestada, et parema kvaliteediga (indeksiga «H») kaupade ajutisi hinnalisandeid (peale lastekaupade ja riiklikku tellimusse võetavate eakatekaupade), mida toodavad NSVL Kergetööstusministeeriumi, NSVL Naftatöötlemise ja Naftakeemiatööstuse Ministeriumi ja NSVL Metsatööstuse Ministeriumi süsteemi ettevõtted, kinnitavad tootjad, teiste ministeeriumide ettevõtete poolt valmistatava toodangu ajutisi hinnalisandeid aga kinnitavad hinnakujundusorganid mitte üle 15 protsendi alalisest jaehinnast tähtajaga kuni üks aasta (mööblile kuni 2 aastat) ettevõtete kunsti- ja tehnikanõukogude otsuste alusel, mis kooskõlastatakse kohustuslikus korras kaubandusorganite esindajatega.

Seoses sellega tunnistada kehtetuks NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 24. aprilli 1986. a. määruse nr. 489 punkti 20 esimene lõik ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 12. oktoobri 1986. a. määruse nr. 1199 punkt 19 selles osas, mis käsitleb ettevõtete õigust kehtestada parema kvaliteediga uute kaupade ajutised jaehinnad üle 15 protsendilise hinnalisandiga.

Laialdaselt kaasata ametiühinguorganisatsioonide ning tarbijate ühingute ja klubide esindajad osa võtma ettevõtete ja eriharude kunsti- ja tehnikanõukogude tööst kaupade kvaliteedi ja uudsuse hindamisel ning hinnataseme ja hinnalisandite kindlaksmääramisel.

Kui kaupade järele, mida realiseeritakse ajutiste hindadega, valitseb aasta möödudes veel suur nõudmine, pikendavad ettevõtted kaubandusorganisatsioonide nõusolekul nende hindade kehtivust veel üheks aastaks. Lahkhelide korral teeb lõpliku otsuse kohalik hinnakujundusorgan.

9. Uute moodsate kaupade leppehindu (indeksid «D») kehtestavad tootjaettevõtted kooskõlastatult kaubandusettevõtete ja -organisatsioonidega.

Lastekaupadele ning riiklikus tellimuses toodud loetelusse võetud eakatekaupadele leppe- ja ajutisi hindu ei kehtestata. Nende kaupade esimeste katsepartiide hindade kehtestamisel säilitatakse eelarvest tehtav dotatsioon mitte alla analoogiliste toodete hindades ettenähtud määrade. Nende kaupade esimeste katsepartiide suuruse määrab kindlaks tootjaettevõtte kooskõlastatult kaubandusorganisatsioonidega, kuid mitte üle NSVL Riikliku Hindade Komitee, NSVL Kaubandusministeeriumi ja UAÜKN-i poolt kinnitatavate piirmäärade.

10. Suurendamaks kaubandusorganisatsioonide vastutust kaupade leppehindade taseme põhjendatuse eest olenevalt nende kvaliteedist ja elanike nõudlusest kanda leppehindadega realiseeritavate kaupade hindade alandamisest tekkinud kahjum nõudluse vähenemise korral täielikult allahindlusfondi arvele. Suurendada nende kaupade osas kehtestatud kaubandusliku mahahindluse määrasid 25 protsenti.

11. Kohalike rahvaadikute nõukogude täitevkomiteedel aktiivselt kasutada ostjate huvides tarbijate klubide ja ühingute võimalusi ja initsiatiivi ning kaasata neid elanike parema kaupade ja teenustega

kindlustamise, kooperatiivide töö, kaubanduskorralduse täiustamise ning realiseeritavate kaupade ja teenuste kvaliteedi, sortimendi, hindade ja tariifide kontrolli tõhustamise küsimuste arutamisele.

12. NSVL Kaubandusministeeriumil, NSVL Riiklikul Standardikomiteel, NSVL Riiklikul Hindade Komiteel, liidu- ja autonoomsete vabariikide ministrite nõukogudel, kohalikel rahvasaadikute nõukogude täitevkomiteedel ning huvitatud ministeeriumidel ja keskasutustel organiseerida ajutiste ja leppehindadega realiseeritavate tarbekaupade näidiste regulaarne läbivaatamine, pidades silmas kontrollida neile kehtestatud hindade vastavust toodete kvaliteedile, uudsusele ja tarbimisomadustele ning elanike nõudlusele.

Tagada tarbijate ühingu- ja klubide ning ametiühingu- ja teiste ühiskondlike organisatsioonide laialdane osavõtt sellest tööst.

13. Liidu- ja autonoomsete vabariikide ministrite nõukogudel, kohalike rahvasaadikute nõukogude täitevkomiteedel, NSVL Agrotööstuskomiteedel, NSVL Teraviljasaaduste Ministeeriumil, NSVL Liidu Tarbijate Kooperatiivide Liidul ja NSVL Riiklikul Standardikomiteel tõhustada kontrolli toidukaupade kvaliteedi üle, pidades toidukaupade kvaliteedi tõstmist üheks tähtsamaks reserviks elanike varustamisel toiduainetega, samuti kontrolli hindade kehtestamise ja rakendamise õigsuse üle. Võtta rangele vastutusele ettevõtete juhid, kes võimaldavad toiduainete valmistamise tehnoloogia ja retseptuuri rikkumist ning kõrgendavad põhjendamatult nende jaehindu.

Soovitada töökollektiividel välja töötada ja rakendada abinõusid toidukaupade kvaliteedi kõige kiiremaks tõstmiseks, pöörates erilist tähelepanu leiva ja teraviljasaaduste ning liha- ja piimatoodete kvaliteedile. Kohalike rahvasaadikute nõukogude täitevkomiteedel seada sisse kontroll nimetatud abinõude väljatöötamise ja õigeaegse rakendamise üle.

14. Liidu- ja autonoomsete vabariikide ministrite nõukogudel, kohalike rahvasaadikute nõukogude täitevkomiteedel, NSVL Agrotööstuskomiteel, NSV Liidu Tarbijate Kooperatiivide Liidul ja nende kohalikel organitel võtta tarvitusele kõik vajalikud abinõud kartuli ning puu- ja köögivilja hindade suvalise tõstmise ärahoidmiseks, mitte lubades katta selle arvel kahjumit ja ebamajanduslikkusest tingitud kadusid ning teostada paindlikumat hinnapoliitikat, arvestades toodete kvaliteeti ja nende realiseerimise hooaega. Tagada hooajalise toodangu hindade õigeaegne alandamine.

NSVL Agrotööstuskomiteel koos huvitatud ministeeriumide ja keskasutustega viia 1989. aastal lõpule jaekaubandusvõrgus realiseeritava puu- ja köögivilja riiklike standardite projektide väljatöötamine, nähes ette diferentseerida neis kvaliteedinõudeid kaubasortide viisi ja esitada nimetatud projektid kinnitamiseks NSVL Riiklikule Standardikomiteele.

Liidu- ja autonoomsete vabariikide ministrite nõukogudel ja kohalike rahvasaadikute nõukogude täitevkomiteedel kehtestada vajaduse korral kogu riiklikus jaekaubandusvõrgus (olenemata ametkondlikust alluvusest) realiseeritava kartuli, puu- ja köögivilja hooajaliselt diferentseeritud piirhindad.

15. Juhtida liidu- ja autonoomsete vabariikide ministrite nõukogude täitevkomiteede tähelepanu olme-, kommunaal- ja muude tasuliste teenuste hindade ja tariifide lubamatule tõstmisele ja selle arvel mittetõiste tulude saamisele.

Pidada teenindussfääri ettevõtete töö efektiivsuse suurendamise peamiseks suunaks rendi-, kollektiiv- ja muud liiki töövõtu ning uute teenindusvormide laialdast juurutamist, samuti osutatavate teenuste kvaliteedi igakülgset tõstmist.

Tõhustada kontrolli olme-, kommunaal-, meditsiini-, transpordi- ja muude suure sotsiaalse tähtsusega tasuliste teenuste hindade ja tariifide kehtestamise ja rakendamise õigsuse üle ning suurendada teenindussfääri ettevõtete juhtide vastutust riikliku hinnadistsipliini range järgimise eest.

Liidu- ja autonoomsete vabariikide ministrite nõukogudel ja kohalikel rahvasaadikute nõukogude täitevkomiteedel korraldada aastail 1989—1990 teenindus- ja kommunaalmajandusettevõtete ümberesteeerimine, pidades silmas tõsta nõudeid osutatavate teenuste kvaliteedi suhtes ja tagada nende vastavus tariifide tasemele.

Kehtestada, et teenuste hindu ja tariife ei tohi tõsta elutarbelise teenindamise, kommunaalmajanduse ja muude teenindussfääri ettevõtete, kollektiivide ja brigaadide üleviimisel uutele majandamistingimustele ning töökorralduse ja töö stimuleerimise uutele vormidele.

Kooperatiivide toodangu hinnakujunduse valdkonnas

16. Pidades rahvamajanduse ja elanike kasvavate kauba- ja teenusevajaduste rahuldamisel tähtsaks kooperatiiviliikumise arengut liidu- ja autonoomsete vabariikide ministrite nõukogudel ja kohalike rahvasaadikute nõukogude täitevkomiteedel:

aktiivsemalt arendada kooperatiivide tegevusvorme. Pöörata erilist tähelepanu selliste kooperatiivide moodustamisele, kes tegelevad põllumajandussaaduste tootmise, töötlemise ja realiseerimisega, tarbekaupade valmistamisega, eelkõige sekundaarsetest ja kohalikest ressurssidest, samuti ehitus-, remondi- ja elutarbeliste teenuste osutamiseiga;

võtta järjekindlalt suund organisatsiooniliste ja majanduslike tingimuste loomisele kooperatiivsete ja riiklike hindade taseme lähendamiseks võrdväärse võistluse alusel kooperatiivide ja riikliku sektori, samuti kooperatiivide endi vahel;

tagada materiaal-tehnilisel varustamisel, laenu andmisel ning maksu- ja muude soodustuste võimaldamisel eesõigus nendele kooperatiividele, kes realiseerivad oma toodangut ja osutavad teenuseid hindade ja hinnete alusel, mis ei ole kõrgemad riiklikest.

17. Loomaks kooperatiividele soodsaid tingimusi toodangu väljalaske suurendamiseks ja kvaliteedi parandamiseks, teenuste mahu kasvuks, kulutuste vähendamiseks ja hindade (tariifide) alandamiseks ning sularahakäibe vähendamiseks toorme ja materjalide ostmisel laiendada kooperatiivide võimalusi materiaalsete ressursside soetamisel.

Kehtestada, et:

kooperatiive, kes on võtnud täitmiseks riiklikud tellimused, varustavad limiitide järgi jaotatavate materiaalse ressurssidega tellijaks olevad ettevõtted, organisatsioonid ja juhtorganid.

Samas korras (tellija poolt) varustatakse limiitide järgi jaotatavate materiaalse ressurssidega kooperatiive, kes valmistavad toodangut ja osutavad teenuseid ettevõtete, organisatsioonide ja asutustega sõlmitud lepingute alusel;

kooperatiivid, kes valmistavad toodangut mitte riikliku tellimuse või ettevõtete, organisatsioonide ja asutustega sõlmitud lepingute alusel, soetatavad materiaalseid ressursse (välja arvatud tsentraliseeritud korras jaotatavad) hulgikaubanduse korras NSVL Varustuskomitee territoriaalorganeilt, NSVL Agrotööstuskomitee materiaal-tehnilise varustamise organisatsioonidelt ning teistelt ministriumidelt ja keskasutustelt või otselepingute alusel vahetult ettevõtelt, samuti hulgilaadelt ja oksjonitelt.

Panna NSVL Varustuskomitee kommertskeskustele kooperatiivide infoteenindus nende tootmis- ja majandustegevuse materiaal-tehnilise kindlustamise organiseerimise küsimustes.

NSVL Varustuskomiteel, NSVL Agrotööstuskomiteel, NSV Liidu teistel ministriumidel ja keskasutustel ning liiduvabariikide ministrite nõukogudel korraldada alates 1989. aastast süstemaatiliselt spetsiaaleid laatu ja oksjone tootmistehnolise otstarbega toodangu hulгимүүгикс kooperatiividele;

piisavas sortimendis tööstuskaupu väljastatakse tootmiskooperatiividele sularahata arvelduse korras riikliku ja kooperatiivkaubanduse hulgi- baasidest, samuti ministriumide ja keskasutuste materiaal-tehnilise varustamise organisatsioonidest ja nende spetsialiseeritud väikehulгимүүгикауплустest;

piisavas sortimendis toidukaupu väljastatakse toitlustus- ning kon- diitri- ja pagari-tooteid valmistavatele kooperatiividele sularahata arvel- duse korras jaekaubanduse väikehulгимүүгивörgust (baasid, laod) ja kauplustest, kes tegelevad nende kaupade väikehulгимүүгига.

Nende toidu- ja tööstuskaupade loetelu, mida ei müüda kooperatiividele jae- ja hulgikaubandusvörgust, kehtestavad kohalike rahvasaadikute nõukogude täitevkomiteed.

NSVL Varustuskomiteel, NSVL Agrotööstuskomiteel, NSVL Kau- bandusministeeriumil, NSV Liidu Tarbijate Kooperatiivide Liidul, NSV Liidu ministriumidel ja keskasutustel ning liiduvabariikide mini- trite nõukogudel võtta tarvitusele abinõud selliste hulgibaaside ja spetsiali- seeritud kaupluste võrgu laiendamiseks, kes varustavad kooperatiive kaupadega väikehulгимүүги korras nende avalduste alusel.

18. Ettevõtetele, organisatsioonidele ja asutustele, kelle juurde on moodustatud tootmistehnolise otstarbega toodangut valmistavad (teenu- seid osutavad) kooperatiivid, luua kooperatiividele vajalikud organisat- sioonilised ja majanduslikud tingimused, et nende poolt valmistatavat toodangut (osutatavaid teenuseid) realiseeritaks riiklike hindadega.

Kooperatiivide põhikirjade registreerimisel ja nendega lepingute sõlmimisel näha ette kooperatiivide varustamine materiaalse ressurssidega ning nende toodangu turustamine tingimustel ja hindadega, mis

on kehtestatud riiklikele ettevõtetele, organisatsioonidele ja asutustele. Kasutada materiaal-tehnilise varustamise ja hindade rakendamise analoogilist korda kooperatiivide moodustamisel ettevõtete tsehides töötamiseks teises ja kolmandas vahetuses, samuti neile renditavatel seadmetel.

19. Liidu- ja autonoomsete vabariikide ministrite nõukogudel, kohalike rahvasaadikute nõukogude täitevkomiteedel, ehitusministeeriumidel, -keskasutustel ja -organisatsioonidel leida võimalusi ehitus- ning remondi- ja ehituskooperatiivide varustamiseks põhiliste konstruktioonimaterjalide ja -detailidega riiklikele ehitusettevõtetele ja -organisatsioonidele kehtestatud hindade ja hinnete alusel, makstes kooperatiividele nende poolt tehtud tööde eest tasu samuti riiklike hindade, tariifide ja hinnete järgi.

Kohalike rahvasaadikute nõukogude täitevkomiteedel, NSVL Kaubandusministeeriumil, NSV Liidu Tarbijate Kooperatiivide Liidul ja NSVL Varustuskomitee kohalikel organeil resoluutselt tõkestada kooperatiivide mis tahes katseid rikkuda kehtivat korda metsa- ja muude ehitusmaterjalide ostmisel jaekaubandusvõrgust.

20. Liidu- ja autonoomsete vabariikide ministrite nõukogudel ning kohalike rahvasaadikute nõukogude täitevkomiteedel käsitada kooperatiivide moodustamist ühiskondliku toitlustamise sfääris elanike vajaduste parema rahuldamise ja nende teenindamise kvaliteedi tõstmise vahendina. Pöörata erilist tähelepanu selliste toitlustuskooperatiivide moodustamisele, kellel on oma toorainebaas (loomade nuumamine, köögiviljakasvatuur ja muu toodangu valmistamine). Anda esmajärjekorras sellistele kooperatiividele kasutamata ruumid ja abistada neid ruumide sisustamisega.

Pidada ebaõigeks tegutsevate toitlustusettevõtete üleandmist kooperatiividele. Keelata ühiskondliku toitlustamise juhtorganeil anda kooperatiividele üle sööklaid ettevõtetes, õppeasutustes, ehitus- ja teistes organisatsioonides nende poolt teenindavate töökollektiivide nõusolekuta. Võtta suund ebarentaablite toitlustusettevõtete mitte üleandmisele kooperatiividele, vaid rendi ja töövõtu, sealhulgas peretöövõtu laialdasele rakendamisele, mis võimaldab riiklike hindade kasutamisel oluliselt parandada ühiskondliku toitlustamise kvaliteeti, tõsta rentaabliuse taset ja luua tõhus konkurents selles sfääris.

Teha kohalike rahvasaadikute nõukogude täitevkomiteedele ülesandeks kehtestada teenindamise taset arvestades toitlustuskooperatiivide toodangu hinnalisandite piirmäärad lähtudes vastava kategooria riiklikes toitlustusettevõtetes kehtivatest hinnalisanditest, kuid mitte üle kõrgema kategooria restoranidele kehtestatud hinnalisandite.

Riiklikest turufondidest eraldatud või kooperatiivide poolt jaekaubandusvõrgust ostetud toidu- ja muude kaupade realiseerimisel kooperatiivide poolt eelneva kulinaarse või tehnoloogilise tööstuseta juhinduda NSVL Riikliku Hindade Komitee kehtestatud ostuhindade hinnalisandite piirmääradest. Tõkestada spekulatiivseid tendentse mõningate kooperatiivide tegevuses, mis kutsuvad esile elanike õigustatud etteheiteid.

Pagaritööstusettevõtete masstoodangu nomenklatuuri kuuluvate pagaritoodete valmistamisel kooperatiivide poolt ei tohi nende toodete hinnad ületada riiklike jaehindade taset.

Panna kontroll toodangu kvaliteedi ning sanitaarse ja hügieenilise seisukorra üle toidlustuskooperatiivides, kondiitri- ja pagaritooted ning muid toidukaupu valmistavates kooperatiivides liiduvabariikide kaubandusministeeriumide kaupade kvaliteedi ja kaubanduse riiklikele inspeksioonidele ja kohalikele sanitaar- ja epidemioloogiateenistuse organitele, kes teostavad seda kontrolli riiklikes ettevõtetes kehtivas korras. Kaasata sellele tööle ühiskondlikke kontrolöre ning tarbijate ühingute ja klubide liikmeid. Sanitaarnormide ja toiduainete valmistamise, hoidmise ja realiseerimise eeskirjade rikkumise korral lõpetada kehtestatud korras kooperatiivide tegevus.

21. Pidades tähtsaks elanike kasvavate vajaduste rahuldamist tööstuskaupade järele, soovitada riiklikel koondistel ja ettevõtetel ning varustus- ja turustusorganisatsioonidel näha kooperatiividega lepingute sõlmimisel ette neile toorme, materjalide ja pooltoodete hankimine ja teenuste osutamine riiklike hulgihindadega ilma kõrgendkoefitsiendita ning kooperatiivide poolt nendest materjalidest valmistatud tarbekaupade üleandmine samuti riiklike hulgihindadega.

Kehtestada, et juhul, kui riiklikud koondised, ettevõtted ja organisatsioonid väljastavad kooperatiividele tooret ja materjale hulgihindadega ilma kõrgendkoefitsiendita ning kui lepingus nähakse ette kooperatiivi poolt sellest toormest valmistatud kaupade realiseerimine vahetult kaubandusvõrgus riiklike jaehindadega (riiklikele ettevõtetele lubatud juhtudel ka leppehindadega), sätestatakse ettevõtte ja kooperatiivi vahel sõlmitavas lepingus, et kooperatiiv annab ettevõttele üle summa, mis võrdub riiklike ettevõtete sellistele kaupadele kehtestatud käibemaksu suurusega.

Laialdaselt kasutada eespool nimetatud ja teisi kooperatiividega suhtlemise paindlikke vorme seeriatoodangu viimistlemisel selle kvaliteedi- ja kunstiomaduste mitmekesistamiseks vastavalt moenõuetele ja nõudlusele.

22. Kohalike rahvasaadikute nõukogude täitevkomiteedel luua vajalikud tingimused kooperatiivide ja individuaaltööd tegevate isikute poolt valmistatud tööstustarbekaupu müüvate spetsialiseeritud kooperatiivkaupluste võrgu kiirendatud arendamiseks ning koondada neisse järk-järgult sellise toodangu põhiosa realiseerimine.

23. Kohalike rahvasaadikute nõukogude täitevkomiteedel laiendada elanike teenusevajaduste täielikumaks rahuldamiseks kooperatiivide võrku, seda eelkõige mitmesuguseid teenuseid osutavate riiklike ettevõtete juures, pidades silmas, et kooperatiivid kasutaksid nende ettevõtete materiaaltehnilist baasi ning et neid varustataks toorme ja materjalidega tsentraliseeritult kehtestatud hindadega, kusjuures kooperatiivid järgiksid teenuste kehtivaid hindu ja tariife.

Kasutada teenuseid osutavates riiklikes ettevõtetes maksimaalselt töö organiseerimise uusi vorme (kollektiiv- ja peretöövõtt), mis soodustavad teenuste hindade alanemist. Luua konkurents riiklike ja kooperatiivsete ettevõtete vahel.

24. Objektiivseks kontrolliks töö ja tarbimise määra üle kehtestada, et kooperatiivid esitavad igas kvartalis tuludeklaratsiooni kui põhilise finantsdokumendi, mis määrab kindlaks kooperatiivide ning rahandus- ja pangaorganite vahelised suhted.

Kehtestada, et deklaratsioon on põhidokument, mis fikseerib kooperasiivi tulude, tema liikmete isiklike tulude ning töölepingu alusel töötavate kodanike tulude suuruse, mille alusel määratakse kindlaks kooperatiivis maksustamise ja muude kohustuslike maksete määrad ning kehtestatakse nende tasumise tähtajad.

NSVL Rahandusministeeriumil kehtestada eri liiki kooperatiivide tuludeklaratsiooni ühtne vorm.

Deklaratsiooni mittetähtaegse esitamise, andmete moonutamise või deklaratsioonis teadvalt valedete andmete esitamise eest kannavad kooperatiivid vastutust, mis on ette nähtud NSV Liidu seaduses «Kooperatsiooni kohta NSV Liidus» maksustamisele kuuluvate tulude varjamise või tege-likust väiksemana näitamise eest.

Pidada vajalikuks seada sisse esimehe ja kooperatiivi juhatuse teiste liikmete kõrgendatud materiaalne vastutus tulude varjamise ja maksustamisest kõrvalehoidmise, deklaratsiooni mitteõigeaegse esitamise ja maksu mittetähtjalise tasumise ning raamatupidamise ja aruandluse eeskirjadest mittekinnipidamise eest. NSVL Rahandusministeeriumil ja NSVL Justiitsministeeriumil esitada ettepanekud NSV Liidu sellekohase kehtiva seadusandluse täiendamise kohta.

NSVL Rahandusministeeriumil ja NSVL Riiklikul Statistikakomiteel töötada 2 kuu jooksul välja kooperatiivide tegevuse arvestuse ja aruandluse kord. Pidada vajalikuks, et arvestus ja aruandlus oleksid arusaadavad ja maksimaalselt lihtsustatud.

Panna NSVL Riiklikule Statistikakomiteele ja NSVL Rahandusministeeriumile kooperatiivide varustamine vajalike arvestus- ja aruandlusvormide plankidega.

Kohalike rahvasaadikute nõukogude täitevkomiteedel ning nende koondiste ja ettevõtete juhtidel, kelle juurde kooperatiivid on moodustatud, abistada neid finants- ja majandustegevuse korraldamiseks vajalike normatiivdokumentidega varustamisel.

Hinnakontrolli tugevdamise alal

25. Pidada vajalikuks tunduvalt parandada kontrolli riiklikust hinnadistsipliinist kinnipidamise üle rahvamajanduses, luues selleks hinnakontrolli ühtse riikliku süsteemi, mis hõlmaks riigi-, kooperatiivseid ja ühiskondlikke organeid.

Pidada hinnakontrolli ühtse üldriikliku süsteemi põhiülesanneteks: riikliku hinnadistsipliini tugevdamist rahvamajanduses ja sel teel hinnapoliitika elluviimisele kaasaaitamist;

aktiivse vastuseisu ametkondliku ja kolkliku lähenemise mis tahes katsetele hindade kehtestamisel ja rakendamisel majanduse juhtimise kõigil tasanditel ja kanalite sulgemist hindade põhjendamatuks tõstmiseks, tarbijate petmiseks ja tulude saamiseks, mis ei vasta reaalsele panusele majandustegevuse lõpptulemustesse;

riikliku hinnadistsipliini rikkumise eest kehtivas seadusandluses ettenähtud majanduslike sanktsioonide rakendamise vältimatuse tagamist.

Panna NSVL Riiklikule Hindade Komiteele vastutus riiklikust hinnadistsipliinist kinnipidamise kontrolli organiseerimise eest meie maal ning vabariiklike ja kohalike hinnakujundusorganite, ministeeriumide ja keskasutuste sellealase töö koordineerimise eest.

Tagada hinnakontrolli tihedas koostöös liidu- ja autonoomsete vabariikide ministrite nõukogude ja kohalike rahvasaadikute nõukogude täitevkomiteede, rahvakontrolli-, statistika-, rahandus- ja pangaorganitega, kaasates laialdaselt ametiühinguorganisatsioonid ning tarbijate ühinguid ja klubisid.

NSVL Riiklikul Hindade Komiteel töötada koos NSVL Plaanikomitee, NSVL Rahandusministeeriumi ja ÜAÜKN-iga välja NSV Liidu rahvamajanduses riiklikust hinnadistsipliinist kinnipidamise kontrolli määrustiku projekt ja esitada see 2 kuu jooksul NSV Liidu Ministrite Nõukogule kinnitamiseks.

26. Kohustada NSVL Riiklikku Hindade Komiteed, tema kohalikke organeid ja liiduvabariikide ministrite nõukogusid tõhustama kontrolli kaupade jaehindadest ja elanikele osutatavate teenuste tariifidest kinnipidamise üle, parandama kohalike rahvasaadikute nõukogude täitevkomiteede juures asuvate hinnakontrolli ja kaubanduseeskirjade järgimise ühiskondlike komisjonide organisatsioonilist ja meetodilist juhendamist ning tagama kontrolli teostavate üldsuse esindajate kvalifikatsiooni tõstmise. Rakendada abinõusid ühiskondlike kontrolöride ning tarbijate ühingute ja klubide poolt väljaselgitatud rikkumiste ja puuduste kõrvaldamiseks. Kaasata hinnadistsipliinist kinnipidamise kontrollimisele ettevõtete töölis- ja rahvakontrolli komisjone, grupe ja poste ning nende ettevõtete ühiskondlikke majandusanalüüsi büroosid.

27. Kehtestada, et hinnadistsipliini rikkumisest saadud kasumi võtavad riiklikelt ja ühiskondlikelt ettevõtetelt, koondistelt ja organisatsioonidelt ära ning trahve vastava eelarve tuludesse nõuavad sisse rahandusorganid hinnakujundusorganite peavalitsuste (valitsuste) ja riikliku hinnakontrolli inspeksiooni (sektorite), samuti ministeeriumide ja keskasutuste otsuste alusel ametkondliku kontrolli tulemuste põhjal. Sealjuures suunatakse kohaliku eelarve tuludesse 25 protsenti vabariikliku ja liidulise alluvusega ettevõtetelt kohalike hinnakujundusorganite hinnakontrolli inspeksioonide (sektorite) otsusel äravõetud põhjendamatu saadud kasumist.

Hindadest mittekinnipidamise avastamisel kooperatiivides kantakse nende poolt ebaseaduslikult saadud tulu kohalikku eelarvesse. Juhul kui kooperatiiv keeldub ebaseaduslikult saadud summade tasumisest, võetakse need ära kohtu või arbitraaži otsusel. Süstemaatilise hindadest mittekinnipidamise korral lõpetada kooperatiivide tegevus kehtestatud korras.

28. NSV Liidu ministeeriumidel ja keskasutustel tugevdada kesk- aparaadis ja alluvates ettevõtetes hinnakujundusega tegelevaid allüksusi kvalifitseeritud kaadriga ning tagada hindade ja tariifide kehtestamise ja rakendamise õigsuse pidev kontroll.

Luua ettevõtetes, koondistes ja organisatsioonides sallimatuse õhk-kond riikliku hinnadistsipliini rikkumise ja sel teel kasumi (tulude) saamise ümber, mis ei ole seotud reaalse panusega majandus- ja finants-tegevuse lõpptulemustesse.

29. Pidada vajalikuks rakendada järgmisi kompleksabinõusid tõhus-tamaks hinnakujunduse kesk- ja kohalike organite kontrollaparaati:

moodustada autonoomsete vabariikide riiklikes hinnakomiteedes, kraide, oblastite ja vabariikliku alluvusega linnade rahvasaadikute nõu-kogude täitevkomiteede hinnaosakondades (tootmise ja ökonoomika pea-valitsustes) riiklikud hindade inspeksioonid;

seada üle 50 000 elanikuga linnade, rajoonide ja linnarajoonide rahvasaadikute nõukogude täitevkomiteedes sisse hinnakontrolli inspek-tori ametikoht.

30. Hindade ja tariifide muutumise süstemaatilise analüüsi taga-miseks, nende poolt rahvamajanduse arengule ja elanike elatustasemele avaldatava mõju uurimiseks ning kaupade ja teenuste hindade ja tarii-fide põhjendamatu tõusu operatiivseks väljaselgitamiseks ning ärahoid-miseks NSVL Riiklikul Statistikakomiteel kooskõlastatult NSVL Riikliku Hindade Komitee, NSVL Plaanikomitee ja NSVL Rahandusministeeriu-miga laiendada statistilisi vaatlusi ning suurendada hindade taset ja dünaamikat meie maal kajastavate andmete tõesust statistiliste uuringute metodoloogia täiustamise alusel.

Töötada alates 1989. aastast välja järgmine statistiline informatsioon:

tootmistehnilise otstarbega toodangu hulgihindade ja tariifide, tarbe-kaupade jaehindade ning elanikele osutatavate tasuliste teenuste hindade ja tariifide taseme ja dünaamika kohta;

kaupade ja elanikele osutatavate teenuste hulgihindade ja tariifide indeksid tervikuna ning tähtsamate toodangu- ja teenuseliikide ja -grup-pide osas, mis kajastavad hindade reaalset dünaamikat, samuti koopera-tiivide poolt valmistatavate kaupade ja nende poolt osutatavate teenuste ning kolhoosituru hindade osas;

elanike elatustaseme kohta, arvestades kaupade ja teenuste jaehin-dade ja tariifide dünaamikat, samuti rubla ostuvõime kohta;

tootmistehnilise otstarbega toodangu ja teenuste hulgihindade ja tariifide indeksid, milles on arvestatud nende kvaliteedi, tarbimisoma-duste ja efektiivsuse muutusi.

Regulaarselt informeerida riigiorganeid, ettevõtteid, koondisi ja organisatsioone ning elanikke kaupade ja teenuste hindade ja tariifide reaalsest dünaamikast.

NSV Liidu Ministrite Nõukogu esimees N. RÖZKOV

NSV Liidu Ministrite Nõukogu asjadevalitseja M. SMIRTJUKOV

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

148

ENSV Siseministeeriumi organite juures asuva ametkonnavälise valve poolt rahvamajandusobjektide valvamise eest võetava tasu määrade kinnitamise kohta

Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Kinnitada juurdelisatud «ENSV Siseministeeriumi organite juures asuva ametkonnavälise valve poolt rahvamajandusobjektide valvamise eest võetava tasu määrad».

2. Tunnistada kehtetuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu 19. juuni 1980. a. määruse nr. 426 «ENSV Siseministeeriumi organite juures asuva ametkonnavälise valve poolt rahvamajandusobjektide valvamise eest võetava tasu määrade kinnitamise kohta» punktid 1 ja 2, Eesti NSV Ministrite Nõukogu 8. mai 1981. a. korraldus nr. 212-k ja 22. detsembri 1982. a. korraldus nr. 646-k.

3. Kehtestada käesolev määrus 1. aprillist 1989. a.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimehe esmene asetäitja A. SOIDLA
Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja E. MATT

Tallinn, Toompea, 6. märtsil 1989. Nr. 98.

Kinnitatud
Eesti NSV Ministrite Nõukogu
6. märtsi 1989. a. määrusega nr. 98

ENSV Siseministeeriumi organite juures asuva ametkonnavälise valve poolt rahvamajandusobjektide valvamise eest võetava tasu määrad

1. Statsionaarne valvurvalve:	
ilma kontroll- ja läbipääsupunktita	— 64 kopikat postitunni eest
kontroll- ja läbipääsupunktiga	— 67 " "
2. Ringkäiguline valvur- ja miilitsavalve:	
3—5 eriruumi valve	— 16 kopikat iga ruumi valve ühe tunni eest
6—10 eriruumi valve	— 8 " "
üle 10 eriruumi valve	— 6 " "
3. Sõjaväestatud valve	— 1 rubla postitunni eest
4. Valve keskvalvepunkti kaudu	— 6 kopikat iga seadme valvetunni eest
5. Valvekoera kasutamine objekti valveks	— 38 rubla ühe koera eest kuus
6. Rahvamajandusobjektide valve-seadmete tehnohoolduse eest	— 5 rubla ühe seadme eest kuus

Märkused:

1. Valveposti tunnimaksumusse ei ole arvatud lubadebüroo töötajate ülalpidamiskulusid. Nende töötajate ülalpidamiseks võetakse tasu majandusorganiga kooskõlastatud kalkultatsiooni alusel.

2. Kui valvet teostatakse signalisatsiooniseadmete abil, mille häiret andev osa on seadistatud valvuri korterisse, siis kehtestatakse valvetasuks 45 kopikat postitunni eest.

3. Valveseadme tehnohoolduse tasu hulka ei arvata aparatuuri remondi kulud, mille eest tasub majandusorganisatsioon kalkultatsiooni alusel.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

149 Ettevõtete, koondiste ja organisatsioonide iseseisvuse laiendamise kohta tarbekaupade (tööstuskaupade) tootmisega seotud küsimuste lahendamisel

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 9. jaanuari 1989. a. määrusele nr. 21 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Eesti NSV ministriumidel, riiklikel komiteedel ja keskasutustel ning linnade ja rajoonide täitevkomiteedel võtta teadmiseks ja juhindumiseks, et NSV Liidu Ministrite Nõukogu 9. jaanuari 1989. a. määrusega nr. 21 kehtestati, et edaspidi kannavad tarbekaupade (tööstuskaupade) tehnilise ja esteetilise taseme, nende tarbimisomaduste elanike nõudmistele vastavuse ning eksploatatsioonikindluse ja -ohutuse eest täit vastutust vahetult nimetatud kaupu väljatöötavad ja tootvad ettevõtted, koondised ja organisatsioonid.

Seoses sellega likvideeritakse NSV Liidu juhtministeeriumide ja -keskasutuste süsteem tarbekaupade tootmise valdkonnas.

2. Tunnistada kehtetuks Eesti NSV valitsuse otsused vastavalt juurdelisatud loetelule.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees **I. TOOME**
Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja **E. MATT**

Tallinn, Toompea, 10. märtsil 1989. Nr. 101.

Kinnitatud
Eesti NSV Ministrite Nõukogu
10. märtsi 1989. a. määrusega nr. 101

Eesti NSV valitsuse kehtivuse kaotanud otsuste loetelu

1. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. detsembri 1968. a. määruse nr. 425 «Kultuur-elukondlike kaupade ja majapidamistarvete tootmise parema planeerimise, tehnilise taseme tõstmise ja edasise spetsialiseerimise kohta» punkt 1, punkti 2 alapunktid 1, 3—7 ja punkt 3.

2. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. juuni 1969. a. määruse nr. 268 «Spordi- ja matkatarvete tootmise suurendamise, sortimendi laiendamise ja kvaliteedi parandamise kohta» punktid 1—4.

3. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 7. detsembri 1981. a. määruse nr. 730 «Mõningate kultuurikaupade ja majapidamistarvete tootmise valdkonnas NSV Liidu juhtministeeriumide (-keskasutuste) tegevuse täiustamise ja vastutuse suurendamise kohta» I osa punktid 1, 2, punkti 3 alapunkti 1 esimene lõik, alapunktid 2—19 ja punktid 4—8 ning II osa punkt 1.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

150 Eesti NSV 1988. aasta maabilansi kinnitamise kohta

Eesti NSV Ministrite Nõukogu märgib, et möödunud aruandeperioodil (1. novembrist 1987. a. kuni 1. novembrini 1988. a.) jätkus vabariigis töö maafondi ratsionaalse ja efektiivse kasutamise organiseerimisel ja maakasutamise organisatsiooniliste vormide täiustamisel.

ENSV Agrotööstuskomitee ja rajoonide täitevkomiteede poolt võetud meetmete tulemusel suurenes vabariigis haritava maa pinda'a kokku 2 tuh. ha, tootmiseks mitmesugustel põhjustel kasutamata haritava maa pind vähenes 0,4 tuh. ha võrra.

Paranes maaparandustööde kvaliteet. Kuivendatud maa pindala suurenes 19,8 tuh. ha võrra, sealhulgas 15,5 tuh. ha ulatuses riiklikes metsamajandites ja 4 tuh. ha kolhoosides, sovhoosides ning teistes riiklikes põllumajandusettevõtetes, ülejäänud 0,3 tuh. ha muude maakasutajate maal.

Vähenes haritava maa eraldamine mittepõllumajanduslikeks vajadusteks. Tõkestamiseks väärtuslike põllumajanduskõlvikute, eriti aga põllumaa ja esimese grupi metsade all oleva maa äravõtmist ehituste alla kehtestati vabariigis nimetatud maa eraldamise korral senisest tunduvalt kõrgemad kompensatsiooninormatiivid.

Samal ajal tuleb märkida, et senised abinõud ei ole veel taganud maa kui peamise tootmisvahendi kasutamise olulist paranemist. Põllumaa pindala vähenes vabariigis tervikuna 0,6 tuh. ha võrra, seda põhiliselt Tartu rajoonis Peipsi-äärsetel lammialadel asuvate liigniiskete ja Valga rajooni kuppelalade erosiooniohtliku maa kuplitevahelise liigniiske põllumaa üleviimise tõttu parandatud rohumaa koosseisu. Kokku vähenes kõikides maakasutajate kategooriates põllumajandusmaa pindala 1,8 tuh. ha võrra, sealjuures 1,7 tuh. ha — riiklikes metsamajandites loodusliku rohumaa võsastumise tagajärjel.

Lubamatu on olukord ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide põllumajanduslike abimajandite maa kasutamisel. Paljud ettevõtted, asutused ja organisatsioonid ei ole ikka veel rakendanud piisavaid abinõusid neile eraldatud maa sihipäraseks ja intensiivseks kasutamiseks. 1988. a. kontrollitud 53 abimajandist 22 ei kasutanud maad sihipäraselt ning seitse abimajandit (Tootmiskoondis «Norma», Balti Soojuselektrijaam, Viljandi Naftabaas, Valga Liha- ja Piimatootmiskoondis, Narva Autobussi- ja Taksopark, «Estonia» kaevandus ning Tallinna Vineeri- ja Mööblikombinaat) ei ole neile eraldatud maad kasutusele võtnud.

Vaatamata Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrustega 24. veebruarist 1986. a. nr. 89, 29. jaanuarist 1987. a. nr. 34 ja 11. veebruarist 1988. a. nr. 69 tootmiskoondisele «Eesti Põlevkivi» antud ülesannetele, ei ole «Eesti Põlevkivi» senini rakendanud vajalikke meetmeid kaevandamisega rikutud endise põllumaa rekultiveerimiskvaliteedi parandamiseks ja maa õigeaegseks tagastamiseks endistele maakasutajatele.

Maafondi ratsionaalsemaks ja efektiivsemaks kasutamiseks Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Kinnitada:

1) aruanne (vorm nr. 22) maa jaotuse kohta kõlvikute ja maakasutajate järgi 1. novembri 1988. a. seisuga, mille kohaselt Eesti NSV kõigis maakasutajate kategooriates on kokku 4521,5 tuh. ha maad, sellest:

põllumajandusmaad 1474,8 tuh. ha

sealhulgas haritavat maad 1144,9 tuh. ha

sellest:

põllumaad 976,4 tuh. ha

mitmeaastasi istandikke 15,3 tuh. ha

2) aruanne (vorm nr. 22-a) niisutatava maa suuruse ja jaotuse kohta 1. novembri 1988. a. seisuga, mille kohaselt Eesti NSV kolhoosidel, sovhoosidel ja teistel riiklikel põllumajandusettevõtetel on 11,3 tuh. ha niisutatavat maad, sellest:

põllumajandusmaad 11,3 tuh. ha

sealhulgas haritavat maad 11,3 tuh. ha

sellest põllumaad 10,6 tuh. ha;

3) aruanne (vorm nr. 22-b) kuivendatud maa suuruse ja jaotuse kohta 1. novembri 1988. a. seisuga, mille kohaselt Eesti NSV kõigis maakasutajate kategooriates on 1145,5 tuh. ha kuivendatud maad. Kolhoosidel, sovhoosidel ja teistel riiklikel põllumajandusettevõtetel on kokku 705,1 tuh. ha kuivendatud maad, sellest drenaazkuivendusega maad 618,4 tuh. ha.

Kuivendatud maast on:

põllumajandusmaad 645,1 tuh. ha

sellest drenaazkuivendusega 603,7 tuh. ha

haritavat maad 623,2 tuh. ha

sellest drenaazkuivendusega 595,6 tuh. ha

põllumaad 512,4 tuh. ha

sellest drenaazkuivendusega 505,9 tuh. ha

2. ENSV Agrotööstuskomiteel koos rajoonide täitevkomiteedega:

1) analüüsida Eesti NSV maafondi koosseisus ja maa kvaliteedis aastatel 1941 kuni 1989 toimunud muudatusi ning esitada Eesti NSV Ministrite Nõukogule 1. septembriks 1989. a. sellekohane ülevaade koos vastavate ettepanekutega maa ratsionaalsema ja efektiivsema kasutamise tagamiseks;

2) osutada igakülgset kaasabi kodanikele talude rajamiseks sobiva maa eraldamiseks ja selle maa kasutamisele võtmisele.

3. Rajoonide täitevkomiteedel tõhustada kontrolli kogu maa, eriti aga ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide põllumajanduslike abimajandite maa ratsionaalse ja efektiivse kasutamise üle ning võtta konkreetsed meetmed kasutamata või ebaperemehelikult kasutatava maa äravõtmiseks ning selles süüdi olevate isikute karistamiseks.

4. ENSV Agrotööstuskomiteel ja ENSV Riiklikul Looduskaitse ja Metsamajanduse Komiteel koos Kohtla-Järve Rajooni Täitevkomiteega tugevdada kontrolli tootmiskoondise «Eesti Põlevkivi» poolt kaevandamisega rikutud maa rekultiveerimisel tehnoloogilise protsessi järgimise üle. Moodustada tagastatavate rekultiveeritud põllumajanduskõlvikute etapi- viisiliseks vastuvõtmiseks riiklik komisjon.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees I. TOOME

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja E. MATT

Tallinn, Toompea, 14. märtsil 1989. Nr. 109.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

151 Vööndiaja rakendamise kohta Eesti NSV territooriumil

Võttes arvesse arvukate töökollektiivide, lastevanemate, ühiskondlike organisatsioonide ja laialdase üldsuse poolt esitatud ning Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu, ENSV Teaduste Akadeemia, ENSV Tervishoiu- ministeeriumi ja tootmiskoondise «Eesti Energia» poolt toetatud ette- panekut vööndiaja kehtestamise kohta, Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

1. Rakendada alates 26. märtsist 1989. a. Eesti NSV territooriumil teisele ajavööndile vastav vööndiaeg (ilma ühe lisatunnita), nihutades iga aasta märtsikuu viimasel pühapäeval kell 2.00 kellaosutid ühe tunni võrra ette (välja arvatud 1989. aastal) ja septembrikuu viimasel püha- päeval kell 3.00 ühe tunni võrra tagasi.

2. Eesti NSV ministeeriumidel, riiklikel komiteedel ja keskasutus- tel ning linnade ja rajoonide täitevkomiteedel tagada vabariigi territooriumil latus üleminek vööndiajale.

3. Tunnistada kehtetuks vabariigi valitsuse 3. augusti 1940. a. otsus Eesti NSV territooriumil Moskva kellaaja kehtestamise kohta (Riigi Teataja 1940, nr. 93, art. 921).

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees I. TOOME

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja E. MATT

Tallinn, Toompea, 20. märtsil 1989. Nr. 111.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

152 «Eesti NSV riigilipu põhimääruse» rakendamise juhendi» osalise muutmise kohta

Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

Jätta Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. veebruari 1981. a. määrusega nr. 75 kinnitatud «Eesti NSV riigilipu põhimääruse» rakendamise ju- hendi» (ENSV Teataja 1981, nr. 6, art. 83) punkti 5 esimesest lõigust välja sõnad «Eesti NSV Ministrite Nõukogu korraldusel või loal».

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees I. TOOME

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja E. MATT

Tallinn, Toompea, 21. märtsil 1989. Nr. 114.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

153 Sm. E. Lütüsi kohta

Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

Vabastada sm. Eevi Tõnise t. L ü ü s Eesti NSV Ministrite Nõukogu Asjadevalitsuse kaubanduse ja teeninduse osakonna juhataja asetäitja kohustest seoses pensionile minekuga.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees I. TOOME
Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja E. MATT

Tallinn, Toompea, 23. märtsil 1989. Nr. 117.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

154 Sm. V. Heimani kohta

Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

Vabastada Virve Oskari t. H e i m a n Eesti NSV Ministrite Nõukogu Asjadevalitsuse protokolliosakonna juhataja kohustest seoses pensionile minekuga.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees I. TOOME
Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja E. MATT

Tallinn, Toompea, 27. märtsil 1989. Nr. 118.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

155 Sm. K. Koorti kohta

Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

Nimetada Kaja Rudolfi t. K o o r t Eesti NSV Ministrite Nõukogu Asjadevalitsuse protokolliosakonna juhatajaks.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees I. TOOME
Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja E. MATT

Tallinn, Toompea, 27. märtsil 1989. Nr. 119.

INDEKS 78280

Väljaandja: Eesti NSV Ministrite Nõukogu Asjadevalitsus.
Trükkida antud 27. 04. 1989. Trükipoognaid 2. Arvestuspoognaid 2,4. Tellimuse nr. 550.
ENSV MN Asjadevalitsuse Trükikoda, Tallinn.

Raamatupalat

29-1033a

16.05.89

Kestoleksoplar

EESTI
RAHVUSRAAMATUKOOL